

ТАРИФНА ПОЛІТИКА ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНОГО ГОСПОДАРСТВА УКРАЇНИ

Голубєва К.А.

Науковий керівник – Рудаченко О.О., канд. екон. наук, асистент

На сьогоднішній день найактуальнішою галуззю міського господарства є житлово-комунальне господарство (ЖКГ), оскільки воно забезпечує всі категорії споживачів, в тому числі і населення, широким, необхідним для проживання спектром послуг.

До основних підгалузей ЖКГ відносяться [2]:

- водопостачання;
- водовідведення;
- санітарна очистка;
- електропостачання;
- газопостачання;
- житлове господарство.

Кожна з цих підгалузей займає велике значення як на мікрорівні, так і на макрорівні – на рівні держави. До комплексу ЖКГ входить приблизно 5 тис. підприємств і організацій. Ці підприємства формують тарифи на надання своїх послуг, виходячи із Постанови Кабінету Міністрів, собівартості цих послуг, заробітних плат працівників та технічного обслуговування [1, 3].

Зростання тарифів на комунальні послуги насамперед пов'язано зі зростанням цін на ресурси, за допомогою яких вони створюються. Також це пов'язано з тим, що, майже, всі ці підприємства є монополістами на ринку України. Ми не можемо обрати підприємство яке нам буде надавати комунальні послуги, тому всі існуючі тарифи є однаковими для всіх.

Актуальністю цієї проблеми, у наш час, є те, що заборгованість українців за комунальні послуги вже досягла 16,7 млрд грн. Заборгованість значно впливає на якість надання послуг, адже підприємства не можуть надавати якісне обслуговування маючи такі борги [3].

Незважаючи на те, що існуючі тарифи вже досягли значно високої ціни та не під силу для оплати багатьом, вони продовжують зростати далі.

Для того, щоб розточити дебіторську заборгованість потрібно:

- не допускати збільшення дебіторської заборгованості підприємства;
- створення тарифів, які під силу до сплати населенню;
- надання пільг.

1. Про житлово-комунальні послуги: закон України: [Електрон. ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/1875-15>

2. Клебанова Т.С. Оцінка, аналіз і попередження кризового стану підприємств житлово-комунального господарства: монографія / Т.С. Клебанова, О.В. Димченко, О.О. Рудаченко; Харків. нац. ун-т міськ. госп-ва ім. О.М. Бекетова. – Харків: ХНУМГ ім. О.М. Бекетова, 2016. – 213 с.

3. Україна комунальна: [Електрон. ресурс]. – Режим доступу: <http://jkg-portal.com.ua/ua/category/tarify-zhkh>

РЕКОНСТРУКЦІЯ ЯК ВІДТВОРЮВАЛЬНИЙ ПРОЦЕС ЖИТЛОВОГО ФОНДУ В УКРАЇНІ ТА ЗАКОРДОНОМ

Пащенко А.О.

Науковий керівник – Железнякова І.Л., асистент

Зважаючи на сучасний стан існуючого житлового фонду в Україні, актуальним є дослідження досвіду зарубіжних країн. Це нові підходи та інструменти підтримки громадян у підвищенні рівня експлуатації житла, шляхом проведення капітального ремонту житлових будівель.

В Україні – вимоги щодо підтримки будинків в належному стані практично не виконуються. Як правило в будівлях проводиться тільки невідкладний ремонт та роботи з підготовки до зимового сезону. Такий підхід скорочує витрати, але при цьому погіршується якість житлового фонду і збільшується ймовірність виникнення аварій.

Одним із пріоритетних напрямків відтворення житла в США є реконструкція. Наприклад, у Сан-Франциско було організовано агентство з реконструкції, яке проводить підготовку мешканців для переселення і складає перелік об'єктів, які підлягають реконструкції з встановленням термінів проведення робіт.

Реконструкція здобуває більш раціональний характер, ніж нове будівництво, тому що не вимагає витрат на придбання та освоєння земельної ділянки, виключає вартість елементів будівлі, які використовуються: стін, покрівлі, частково перекриттів, інженерних мереж. При реконструкції в більшості країн Європи переважає принцип збереження старої забудови, що історично склалася. Повна реконструкція будинку доцільна в тих випадках, коли відсоток його зносу забезпечує йому життєздатність на 30 і більше років [1].

У Швеції затрати на реконструкцію, утримання і технічне обслуговування житлової забудови повністю відшкодовується за рахунок квартирної плати. В останню включаються амортизаційні відрахування на реконструкцію, утримання і технічне обслуговування житлових будинків, що становить від 15 до 50 % доходу сім'ї.

Для України важливим є досвід пострадянських країн, тому що вони одночасно стали самостійними державами, а досягли абсолютно